

MAGYAR ZOLTÁN

DIMENZIÓKÍSÉRLET

»SZERENCÉS JÓ ESTÉT KIVÁNOK MINDAZOKNAK, AKIK IDE MA ÖSSZEGYÜLTÉK! TISZTES VENDEGEK, MEG IDE SZÓLÍTOTT ÉKES SZEP SZÜZEK ÉS ITT JELENLEVŐ JÁMBOR LEGÉNYEK! (Éljen!)
ALÁZATTAL ENGEDELMET KÉREK, HOGY ITT ÉN ILY BÁTRAN ÉS HANGOSAN BESZÉLEK! GAZDÁM MONDTA, VIG LESZ A LAKOMA TORA, MIKÉNT LENNI SZOKOTT A MENNYEGZŐ SORA! ÁLTALAM ÜZENI — KÉSZÜL A VACSORA! CSAPRA IS VAN ÜTVE MINDEN HORDÓ BORA! (Éljen!)

MOSTANÁBAN JÖTTEM HÍRES PERZSIÁBÓL, ÖNÖKHÖZ JÖTTEM ÉN SZITTYÁBÓL! UTÁNAM JÖNNEK MEGTERHELT TEVÉIM, MINDJÁRT ERKEZNEK SZÍNPOMPÁS ÉTKEIM! (Éljen!)

ELSŐ TAL ÉTEL A BAGOLYNYERÍTÉS, EZT FOGJA KÖVETNI A KEMENCENYÖGÉS, A CSIRKEORDÍTÁS, A BAGOLYKÖHÖGÉS, VÉGRE ERKEZIK AZ ÜRES KOCSIZÖRGÉS! (Éljen!)

ODAKINT EGY VADDISZNÓ VAN MEGLÁNCOLVA ÉS KÉT BETEGES BOLHA NYÁRSRA VAN HÚZVA! SÜLT PECSENYE HELYETT A NAGY FEJSZE FOKA, AZ HELYETT HETVENKÉT ESZTENDŐS KERÉKNEK AZ AGY! (Éljen!)

DE MOST MÁR DOLGOM UTÁN LÁTOK, MEGYEK A KONYHÁBA A DRÁGA ÉTELEK ILLATÁRA, HOGY NEM ESETT-E A FAZEK A SZAKÁCSNÓ LÁBÁRA! (Éljen!)

Talán most az lenne a legjobb,
ha előre kiraknánk a pontokat, vesszőket,
felkiáltó- és kérdőjeleket,
így a kísérlet után egyszerűen

föléjük

melléjük

alájuk

rajzolnánk a már meglévő
jelek sokaságát.

A behelyettesítésre váró jelek:

pont, vessző, kérdőjel?

felkiáltójel! kötőjel- kettőspont:

pontosvessző; ékezet" zárójel()

Készítsünk elő papírt ceruzát

első kérdés: felmutatjuk az anyakönyvi kivonatot

második kérdés: tiztől visszaszámolunk nulláig

harmadik kérdés: lassítjuk a robbanást

Az előre megadott jelek: ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ?!

ezekből a robbanás után szavakat, mondatokat kell majd összeállítani
(egy jel többször is használható).

Példa: popokatapeti

ebben a jelrendszerben

3 × szerepel a P, 2 × az O, 1 × a K, 2 × az A,

2 × a T, 1 × az E, és 1 × az I.

— a kísérlet befejezése után érdekes lenne kiszámolni,

hogy hányszor fordul elő a szövegben a már megadott jelrendszer

— az első kísérlethez papír, ceruza szükséges

(a papír homokkal, vászonnal stb.

a ceruza gyufaszálakkal és különböző

eredetű pálcikákkal helyettesíthető).

Ezeket a jeleket (ABCD stb.) számokkal is helyettesíthetjük

A—1, B—2, C—3, D—4 stb. szám,

így ha leírjuk az adott ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ?!

jelrendszert, akkor az megfelelő

1234567891011121314151617181920212223242526272829 számoknak

(a keleti népek absztrakt jeleit mellőzzük).

—— folytatódik a kísérlet ——

Az első robbanás után a jelrendszernek a bal oldalról kell indulnia (a mínusz végtelent itt most mellőznünk kell), mivel a tizből nulláig való visszaszámolás a $\pm$ határán ér véget, így csak a plusz végtelent használhatjuk a leforgatás előtt —— a leforgatás után szintén csak a $+$ előjelű jelrendszert használhatjuk. Az $+$ A-t, az $+$ 1-et, a $+$ B-t a $+$ 2-t, a $+$ C-t, a $+$ 3-at, a $+$ D-t a $+$ 4-et stb. A már millió éve meglévő jelek leforgatását mindig az óra járásával —— balról-jobbra végezzük az egyenlő nagyságú látható és láthatatlan képsíkokban.

—— folytatódik a kísérlet ——

Példa az első négy jel (ABCD vagy 1234), melyek az első (látható) képsíkokban egy szabályos négyzetet képeznek. Ennek a középpontját körző, vagy vonalzó segítségével könnyen meghatározhatjuk. A négyzet ebből a pontból való, köríráható és a beleírható kör sugarának a megszerkesztése után (ha kitoróljuk a négyzetet, akkor a külső körön, mely négy látható pontot érint —— ABCD vagy 1234 —— továbbra is megmarad a négyzet láthatatlan vonalai, de ugyanakkor a belső kör, ahol ez érinti az előbbi négyzetet, újabb négy pontot hoz létre —— ABCD vagy 1234 ——, melyeket ha összekötünk, akkor a négyzeten belül egy újabb négyzetet kapunk. Ennek a középpontjából szintén megszerkeszthető a köré és beleírható kör. (A külső köre egybeesik az első négyzet belső körével.) Ha tovább folytatjuk a kísérletet, akkor az adott ABCD vagy 1234 jelrendszernek X változatát kapjuk meg, mely végül is egy pontba összpontosul. Ugyanez szerepelhet X mondat végén is. [Ennek a pontnak a képsíkokban való elforgatását mellőzzük, mivel a fent említett jelrendszert kizárólag csak az első (látható) képsíkokban használjuk.]

Ha ennek a négyzetnek, melyből kiindult kísérletünk, átlóit meghosszabbítjuk, szerkesztéssel újból négyzetet — (ellentétben az előbbivel, most nem a végtelenbe forgásszerűen távolodó négyzeteket, hanem a végtelenbe növekvő kockákat) kapunk.

Egy sima vásznon színnel, színekkel a perspektívát legkönnyebben egy távolból jövő, szélesedő úttal, mellette kisebb

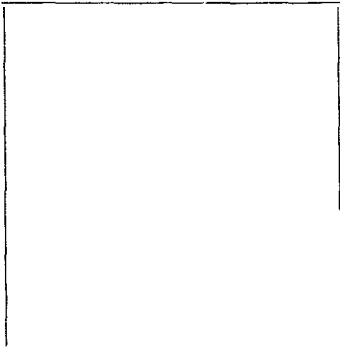
nagyobb

legnagyobb fákkal lehet érzékeltet-

ni, így a mi szemszögünkben nézve az út és a mellette lévő fák addig távolodnak a sima vásznon, míg végül egybe nem olvadnak az ég homályával. Így a sima vásznat a festmény fordított V alakban érzékelteti. Ugyanezt a festményt, ha kiállítjuk a mezőn, az olyan érzést kelti hogy a fák, a mező, saját végtelenükbe hasítanak. (Itt a festmény színeinek abszolút meg kell egyeznie a mező és az ég színeivel.)

—— folytatódik a kísérlet ——

A végtelenbe forgó négyzetek pont-öltözékének visszaforgatása végül is akkora négyzetet eredményez, hogy az magába tudja foglalni az egész világmindenséget.

Ha az alapul vett ABCD vagy 1234 négyzetet leforgatjuk a második képsíkokba, akkor egy újabb négyszöget kapunk —— A B C D vagy 1 2 3 4

—, mely eltér az előbbitől. Szögei többé nem zárnak be 90 fokos szöget (de továbbra is megmarad 360 fok a belső szögeinek összege). Alakja is eltér a négyzet formájától — lapított lesz, oldalai szabálytalanok, de középpontját továbbra is könnyen meghatározhatjuk. (Az első képsíkban lévő szabályos négyzetet kettő vagy négy egybevágó háromszögre is felosztottuk volna, melyek érintik a négyzet középpontját. Az első két háromszög átfogói és befogói hasonlóak, a kockából alakított négy háromszögnél viszont a szárak egyenlőek. Belső szögeinek összege 180 fok — ez az állandó jellemző a háromszögekre.) — folytatódik a kísérlet —

MÁSODIK KEZDÉS

Ahogy a négyzetet leforgattuk a második képsíkba, a szaggatott vonalakkal meghúzott egyenesek továbbra is azt a LASSÍTOTT filmet vetítik elénk, melyet ha visszapergetünk az elsődleges kiinduló pontjához, ismét azt a formát kapjuk, melyet a film elindítása előtt láttunk. Az X tengelytől való Y távolságát, az Y tengelytől való X távolságát és a Z tengelytől való X távolságát (ezekre a szakaszokra nagyon kell ügyelnünk).

A pont, az egyenes, az ellipszis, a kör, a négyzet, a téglalap, a rombusz, a trapéz és a többi sokszög láthatatlan alakját ismét berajzoljuk eredeti helyükre. A harmadik képsíkba való elforgatás filmünkön úgy történik, hogy a végtelenbe nyúló egyenesen addig hagyjuk menetelni embereinket (a sokszögek végpontjaiba behelyettesítve), míg végül el nem tűnnek a láthatárról.

A film lassított visszapergetése a pontok felgyorsított visszaforgatása és az először végzett harmadik képsíkba való elforgatás közötti különbség az, hogy az első nyomok, nyomvonalak az eredeti helyzetükbe való visszaforgatásakor megduplázzák az elforgatás vonalát, útját, így az elsődleges — a harmadik képsíkba láthatatlan alakot öltő jelenségek visszatérése a valóságba X változást eredményez. Új formát kap a vers, ugyanúgy a festmény és a dallam is. A verseket visszafelé kell olvasni, fordítva nézni a festményeket, a dallamoknál pedig az utolsó hang jelenti az elsőt! — folytatódik a kísérlet —

Itt nagyon fontos tényező, hogy a hőmérséklet-változás hatására a jelek ne változtassák meg már meglévő dimenzióikat (ez az utolsó kívánságom az első képsíkban).

A második robbanás előtt (a pióca-injekciók hatására) lehallkítok minden hangforrást és a hullámhegy — hullámvölgy zaját (mosakszik egy kislány) a hang súlytalanságába karcolom be, a hangokra való összpontosítás A beérkező hanghullámok (megjöttek a vendégek) szigorúan bizalmas feladata a dobhártya rezgő mozgásba hozása (a kopogtatás) — az ingerek elnyelése után a felfogás érzékszervébe jutva olyan valóságot képez, amilyen egy elolvadt Téalapó teste.

—— folytatódik az álom ——
Magamban többször elolvasom a *súlytalanság szót*,
közben a molekulák egymással való
tűtközése porlasztott folyadékfelhőt alkot,
(most hangszalagról jutnak a levegőbe az ingerek
— újra felyázolom képzeletemben a *súlytalanság szót*).
—— folytatódik az álom ——

most papírhajók úsznak
és egy meghatározott irányba viszik a betűket,
melyek a hangadás szervéből
egyben meg is születnek.
Az ajtónyitás lassú folyamata után
kitörlöm a szárnyak lebegése által keletkezett nyirkorgást,
így továbbra is csak a csend, csak a CSEND marad,
de a mozgó testek hangtalan mozgása
csak látószervekkel érzékelhető
(a némafilmeknél is csak a mozgásból
és az arcjátékából tudunk következtetni
a habos torta célbatalálására).
—— folytatódik a kísérlet ——

Első kép/
A PISZTOLY CSÖVERE HANGTOMPÍTÓT SZERELTEM, ÍGY A GOLYÓ
HANGTALAN KILÓVÓDÉSE IS LÁTSZOTT A KÉPERNYÓN. AHOGY
LASSÍVA ELHAGYTA A CSÖVET EGYENES RÖPTE TÍZ MÁSODPERC
ALATT CSAPÓDOTT BE. A SIMA VÉKONY FAL A FÉKEZETT NYO-
MÁSTÓL ELŐSZÖR LASSAN BEHORPADT, A TÉGLÁK LASSAN, NA-
GYON LASSAN SZÉTREPÜLTEK, A FAL PEDIG MINDJOBBAN HOR-
PADNI KEZDETT, AHOGY A NAGY SEBESSÉGGEL ÉRKEZŐ LÖVEDÉK
ÁTSZAKÍTOTTA ÉS RÉST VÁGOTT MAGÁNAK A FAL SZERKEZETÉ-
BEN. A TÉGLÁK LASSÍVA ENGEDTEK A RONCSOLÁSNAK, ELVÁL-
TAK EGYMÁSTÓL ÉS EGYSZERRE ÖSSZEOMLOTT A KÓFAL. A KÖ-
VEK AZ ÜTÉSTŐL SZERTE RÖPÜLTEK, LASSÍTOTT ZUHANÁSUKAT
EGYENKÉNT KÍSÉRTE A FELVEVŐGÉP.

Első pont/
(A hanghullámokat a kísérlet előtt egy pontba összpontosítottuk) — a
négyzet végül is pontba forog, így a hangok a fény egyenesén haladnak. A
kivonalozott lapokra a jeleket az ósrégi szabály szerint írjuk be. Ha a ki-
indulópontot nem nagyítjuk fel, akkor az egy sötét körre emlékeztet ——
lekicsinyítve a semmibe tűnik, felnagyítva a semmiből jelenik meg ——

csökkenő

csökkenő

csökkenő

csökkenő

növekvő

növekvő

növekvő

növekvő

— egy vízszintes lapon fekvő körre, (a köríven belül homályos kör).
Ahogy a kulcsot körbeforgatjuk a zárban — amikor a körív eléri a teljes
kört — visszatér a kiindulópontjához (az egyenesnél ez lehetetlen) — és
így egy egyenes születik a kör bezárulása után —

Második kép/

Az első kép megismétlése egy másik fókuszpontból.

ELŐSZÖR LASSAN, NAGYON LASSAN INDUL A GOLYÓ A HENGER-
BÓL, MAJD AHOGY A FELGYORSULÁS VÉGSŐ HATÁRÁT ELÉRI IS-
MÉT LASSULNI KEZD, VÉGÜL ELVESZTI A LÁTHATATLAN BALLISZ-
TIKUS GÖRBÉN VALÓ RÖPTÉT, FOKOZATOSAN LEFELE HALAD, MÍG
A LÁTHATATLAN VONZÓERŐ AKKOR VET VÉGET A REPÜLÉSNEK,
AMIKOR A LASSAN EJTETT MONDAT VÉGÉRE, A FALBA PONTOT
FÜR A LÖVEDÉK. (A VERTIKÁLIS VONAL A TÉRKÉPEN AZT JELEN-
TI, HOGY AZ EXPRESSZVONAT HORIZONTÁLISAN HALAD EL X
VÁROS PÁLYAUDVARA ELŐTT) —

A VONAT ELTŰNÉSE A LÁTHATÁRRÓL UGYANAZ, MINT AMI-
KOR A PONTOT AZ EREDETI HELYÉRŐL AZ ELSŐ — LÁTHATÓ —
KÉPSÍKBA ELFORGATJUK (A FEGYVEREK CSŐVEI SPIRÁLISAK, A
NÉGYZET FORGÁSSZERŰEN TŰNIK EL A PONTBA, A FESTMÉNYEN
A VIRÁGOS MEZŐ VÉGÜL IS AZ ÉGBE OLVAD, A VONAT BEROBOG
A PÁLYAUDVARRA, MAJD ISMÉT ELTŰNIK, A HANGOK LEGYEN-
GŰLNEK A TÁVOLSÁG NÖVEKEDÉSÉVEL.)

(Első, második és harmadik képsík)

A zöld dzsip

bal oldalról fog majd jönni
(velem szemben a jobb oldal,
mögöttem a bal oldal).

— TÖLEM BALRA ÉSZAK,
TÖLEM JOBBRA DÉL —

(a fordulás után)

— TÖLEM BALRA DÉL,
TÖLEM JOBBRA ÉSZAK —

teljes kör 180 fok hidegbe,
180 fok melegbe.

— folytatódik az álom —

Most egy helyben
tíz gyors fordulatot kell tennem,
a mozgást megbénító folyamat
ismét a kezdő — végződő pontra fordul
(láthatatlan körmozgás egytől a végtelenig,
a végtelentől vissza).

A kikísérletezett nulla ponton fehér festék
(ISMÉT EGY HELYBEN VALÓ MENETELÉS),
hozzákeverve vöröset, kéket, zöldet
és a többi szín végtelen sok árnyalatát,
végül egy olyan feketeség alakul ki,
melyből ha fokozatosan
eltávolítjuk a bekevert színeket,
ismét egyfajta fehérséget kapunk.

— folytatódik az álom —

Tíz másodperc van még a fehér szín kiállításából.

Ki látott már hidegtől elolvadó Télapót!

Letelt a kiállítás ideje —

Könnyen elképzelhető

a fonal gombolyag (kör) egyenessé varázsolása

— végére súlyt helyezünk,

mellyel köröket frunk le

az eldobás pillanata előtt.

Utána ha a két végső pontját erősen kifeszítjük, akkor a fonal egy látszólagos egyenest képez.

———— folytatódik az álom ———

Az északi ponttól a déli pontig,
a déli ponttól az északiig,
nyugatról keletig,
keletről nyugatig
(kereszteznek egymást az egyenesek)
a keresztrejtvény
vízszintes — függőleges sora — feszület

———— a másvilág tőlem balra,
a másvilág tőlem jobbra ———,

a kereszt végpontjai ABCD vagy 1234,
összekötött végpontjai egy négyszög.
Beírható körének középpontja Jézus
fejének helyét adja,
ahogy lezárt szemei
lefelé irányulnak

lefekvés előtt

felkelés után

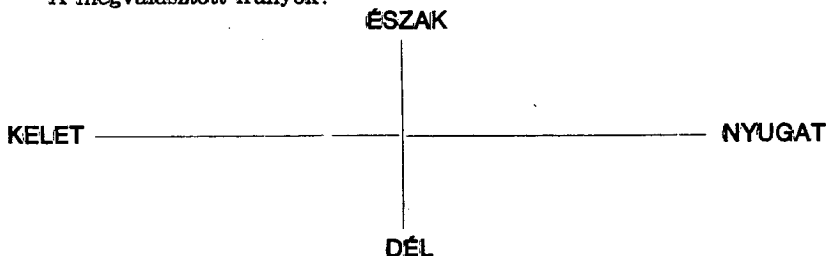
delelőtt

délután

A világ végéről gyalog hazatérő térképrajzoló szerint: két egyenes által bezárt szög egyben a két egyenes képzelt felezőpontja is. A valóságban végtelen nagyságot érhetnek el. Visszatérve a kísértethez — az időpontok egydimenziós folytonos halmaza már elfelejtette velünk (az EMBER-REL) az előbbi négyszög köré írható körének a megszerkesztését, így a Jézus feje felett nem jelent meg a KÖR!

Szemléletünkben most el kell hogy szakadjon egymástól a tér és az idő (folytatódik a képsíkok felvázolása). Az északi, a keleti, a déli és nyugati időmérő szerkezetek felépítésükben hasonlóak, mégis mindegyik az X-el jelölt pontos időt mutatják északon, keleten, délen és nyugaton. A koordinátahálózat évmilliós szabályai — az első, a második és a harmadik képsíokban egy kifeszített zsinag, a háromdimenziós térben egy egyszerű vonal. (A térképen az északi pontot a déli ponttal összekötő vonal.) A fizikai jelenségek tér- és időbeli kiterjedése HÁROM + EGY = NÉGYDIMENZIÓSOK. A képzeletünkben magunk előtt látott fogalmak (észak, kelet, dél, nyugat — végpontjait ha összekötjük, akkor ismét egy négyszöget kapunk)

A megválasztott irányok:

A négyszög megszerkesztését elhanyagolhatjuk, ugyanúgy nem szükséges a köré és bele írható kör sem, egyedül a végpontok, melyek észak, kelet, dél, nyugat — ABCD vagy 1234 jeleket kapnak. (Az északi pontnál helyezkedik el a fej, de ugyanúgy a déli pontnál is lehetséges, ahogy azt Jézus egyik tanítványa kívánta keresztre feszítése előtt. A keleti iránynál az egyik, a nyugati iránynál a másik kéz.)

Amikor a valóságban tovább folyik a kísérlet, a képernyő újra megismétli a lándzsa célba találását — egészen jobb oldalról úgy tűnik, hogy az ABCD vagy 1234 kocka középpontjába —, de most már jobban látható, hogy nem vér, hanem víz ömlik ki a testből. (A harmadszor megismételt dőfést a legrészletesebben ellenőrizhetjük. Ahogy a gyilkos fegyver LASSÍTVÁ a célpont felé irányul, a halált csak megerősítő dőfés végrehajtójának arcán TORZÍTVÁ jelenik meg minden izomszál összehúzódása. Száját lassítva széthúzza, szeméit lassítva kidülleszti, és ahogy a kép LASSÍTVÁ tíz millimétert halad előre, már jobban kivehető eltorzított arcán a félelem. Néhány másodperc alatt a lándzsa, a kéz, a láb és az egész test egy újabb lassított mozdulatot győz le, ezt kíséri hajának lassított magasba emelkedése. — Most egyedül csak a cél felé repülő fegyver lassított röpte látható, és egyszerre MEGÁLL A KÉP!

Az eldobásba minden erőt beleadott mozdulat pillanata és a — még célhoz nem ért — levegőben repülő lándzsa mozgása most egy állóképet képez. Az előbb még nagy lendülettel mozgó, majd LASSÍTOTT képből most szobor lett (lehető legjobb vázlat egy gyilkos mozdulat bronzba öntéséhez).

———— folytatódik az álom ———

Most ismét lassan, nagyon LASSAN mozdul a kép — vele mozdulok ÉN is (lépéseket teszek, közben ezerféle izomrándulást jegyzek le, végül egy láthatatlan vonalat húzok az ablaktól az ajtóig és az egyenesre írom: LÁNDZSA!

HARMADIK kezdés/

A kerek asztalra egy fél méter átmérőjű Földgömböt helyeztem, négy erős kötéllel az asztalhoz erősítettem a nem létező Világ négy sarkát és beordítottam a hangszeróra a VILÁG VÉGÉT!

— Előtte a nagy fejszét piros festékekkel öntöttem le, a szobába vért tartalmazó dobozokat készítettem be, hogy eltakarjam, ezzel fessem le a Földgömb szertefröccsenő részeit. (Tízmilliárd kilométerről nézve egy alig látható pontba sűrűsödtek — pislogókegyetnyelek —, ahogy lassan közeledek az X-el jelölt pont felé, melynek részei majd kirepülnek az űrbe, most az előbb még felgyorsított film annyira LELASSULT, hogy abszolút állókép lett belőle.

Ahogy lehunytam szememet, pillanatok alatt a másvilágon keltem fel. Semmilyen külső inger nem zavart, mégis világosan jelentek meg fekete tükrömben az emberek, beszéltem velük, megérintettem őket és a fellegekben sétáltam. (Ennek a regénynek a végén is meg fog halni a főszereplő...), de tiszta választ nem kaptam a fekete tükrömből, még arra sem, hogy miért ölte meg Agamemnont felesége, amikor ez hazatért a TROJAI háborúból!

Az álomképben egyszer darabokra tört az emberek teste, máskor ismét újra felvették eredeti formájukat és végül a hosszú menetelés után beolvadtak a vízbe — ismét leállt egy megrajzolt ósregi történet a falról.

———— folytatódik az álom ———

A száz méteres szoba négy sarkába felvevőgépeket rejtettem el, középen pedig nagy máglyát raktam, mellé két zsák almát, melyet majd a láng végtermékébe fogok bedobni.

Csak a vizolvasztó berendezés elhelyezése maradt még hátra, melynek az egyik sarkot szemeltem ki, az ágy alá pedig papírba csavart gyűllékony folyadékot helyeztem el

a gyufaszálak elől,
melyet majd a jajveszékelés után
fogok rájuk önteni,
hogy enyhítsem fájdalmukat.
Az ágaskodó kis lovacskát is felnyergeltem,
hogy a robbanás után, a mellé támasztott
fénykép gazdját a háttára vegye
és a végtelenbe
vágta velem.
A hangszóróba a jelrendszer utolsó jelét
ordítottam be!
A kísérletet figyelők között
nagy nyugtalanság támadt,
elbarikádozták magukat és a képernyőről
figyelték további előkészületeimet.

AMIKOR TAVASSZAL TÖMEGESEN MEGJELENNEK A HÖRCSÖ-
GÖK, PUSZTÍTÁSUK KÖTELEZŐ. A LYUKAKBÓL VÍZZEL KIÖNTHE-
TŐK, VAGY MÉRGEZETT CSALÉTEKKEL ELPUZTÍTHATÓK !! — adta
ki a parancsot M. Z.

A FESTMÉNYEKET A FAL FELÉ FORDÍTOTTAM, HOGY A ROB-
BANÁS UTÁN TOVÁBBRA IS MEGŐRIZZÉK SZÉPSÉGÜKET, KÖZBEN
MINDEN MOZGÁSBA HOZHATÓ TÁRGYAT KIÉKELTEM ÉS EGY NAGY
FEHÉR VÁSZNAT FESZÍTETTEM A MAGASBA, MELYRE MÁR AZ IN-
DULÁS ELŐTT KIRAKTAM A SZAVAKHOZ, MONDATOKHOZ SZORO-
SAN HOZZÁTARTOZÓ PONTOKAT, VESSZŐKET, FELKIÁLTO- ÉS KÉR
DŐJELEKET, AZTÁN SORBA TOVÁBB KIRAJZOLTAM AZ ÉKEZETE-
KET ÉS PRECÍZEN FÖLÉJÜK — ALÁJUK — MELLEJÜK RAJZOL-
TAM A KOCKÁKAT, MELYEKBE MAJD BEREPUJLNEK A JELEK, CSAK
MÉG ABBAN NEM VOLTAM BIZTOS, HOGY A FÖLDGÖMB MEGSEM-
MISÍTÉSE ÉS A VIZOLVASZTÓ BERENDEZÉS AZONNALI MŰKÖDÉS-
BE LÉPÉSE UTÁN — SZÖVEG — RAJZ — VAGY DALLAM FOG KE-
LETKEZNI?

A papírból már előre repülő szerkezeteket készítettem, ezekre jele-
imet — bombákat rajzoltam, melyek robbanását úgy időzítettem, hogy fele
a levegőben, fele pedig a földön robbanjon. (Közben az akváriumban lé-
vő halak vize a nagy hőségtől teljesen kiszáradt, és nehogy kipusztul-
jon titkaimat a víz felszíne alatt őrző seregem, a vizolvasztó berendezésből
sűrített levegővizet öntöttem be nekik, mire ezek pillanatok alatt métere-
ket nőttek — kifordultak a levegőviz légköréből és a súlytalanság miatt
lebegni kezdtek. Eznevel lebegtek szobámba, ÉN pedig félelmemben kény-
telen voltam sorban agyonverni őket. — Befejeződött a kísérlet —

UTOLSÓ PONT /

A szoba négy sarkába elhelyezett különleges pumpák csak akkor kezdhe-
tik el a műanyag zacskók felfújását, ha megszakad a Gondolatmen-
net (ELFORGATVA A HARMADIK KÉPSÍKBA ÚJRA MEGKEZDŐDIK
AZ ÁLOM), ezek a robbanás után óriási vihart teremtenek.

A zajtól rövid ideig nem hallottam semmit, majd amikor a pumpák
megkezdték munkájukat akkor már éreztem, hogy a felrepülés pillanata
előtt kicsit ringatózik szobám. A bekészített BETÜGÉP továbbra is sza-
kadatlanul jegyzett minden ingert, jegyzett minden mozdulatot.

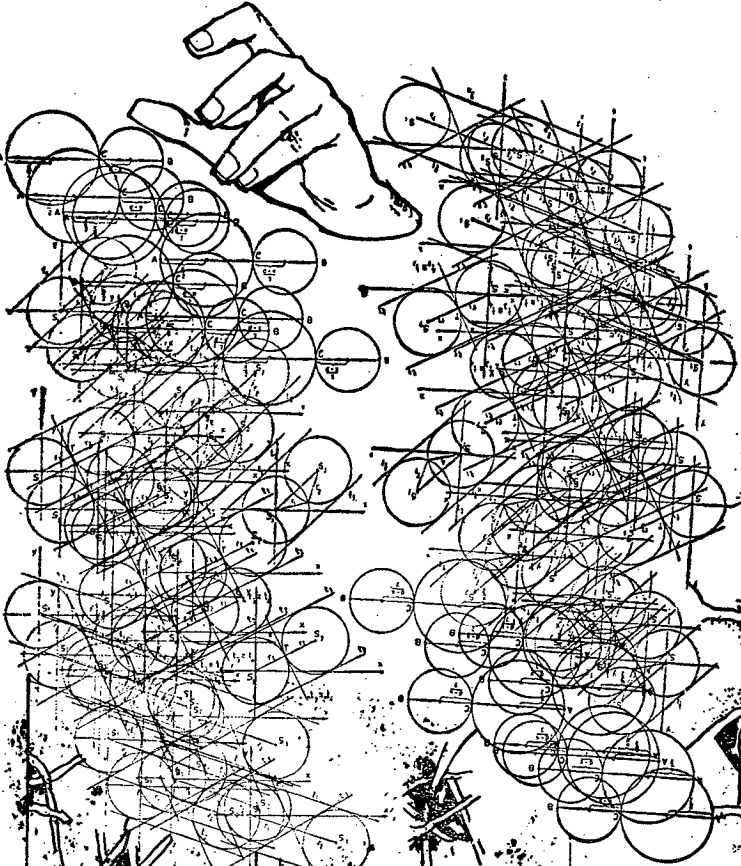
— A szalonna csak jól megpaprikázva és megsóva jó! — mondja
M. Z. közben kihúzza az asztal egyik fiókját és egy fanyelű nagykest vesz
elő, egy óriási falatot kanyarít le, háromszor harap bele, közben hagymát
keres mellé. A vacsora után kimegy az erdőbe és egy tövestől kitépelt
nyárfát húz be a szobába. — Minden előkészítve az abált szalonna készí-
téséhez! — Egészben dobja a kályhába és türelmesen várja a hamu kelet-
kezését, közben azon töri a fejét, hogy vajon hány kilókalóriát vett ma-
gához Rousseau híres festményén az az oroszlán, amely leterített egy
EMBERT!

A kör alakú kávéscsészéket leborítottam, a hamutartóba pedig egy
egész doboz cigarettát raktam szét, a kis fehér hengerekre külön-külön a
10-9-8-7-6-5-4-3-2-1-0 számokat írtam. Füstölve (nem lobogva) égtek visz-

a® b c d e

X

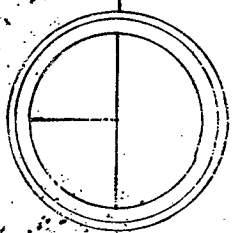
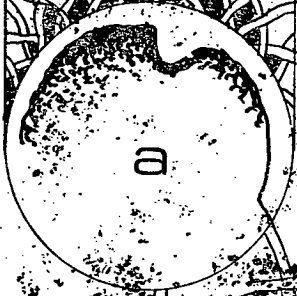
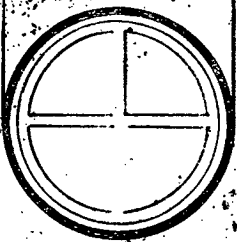

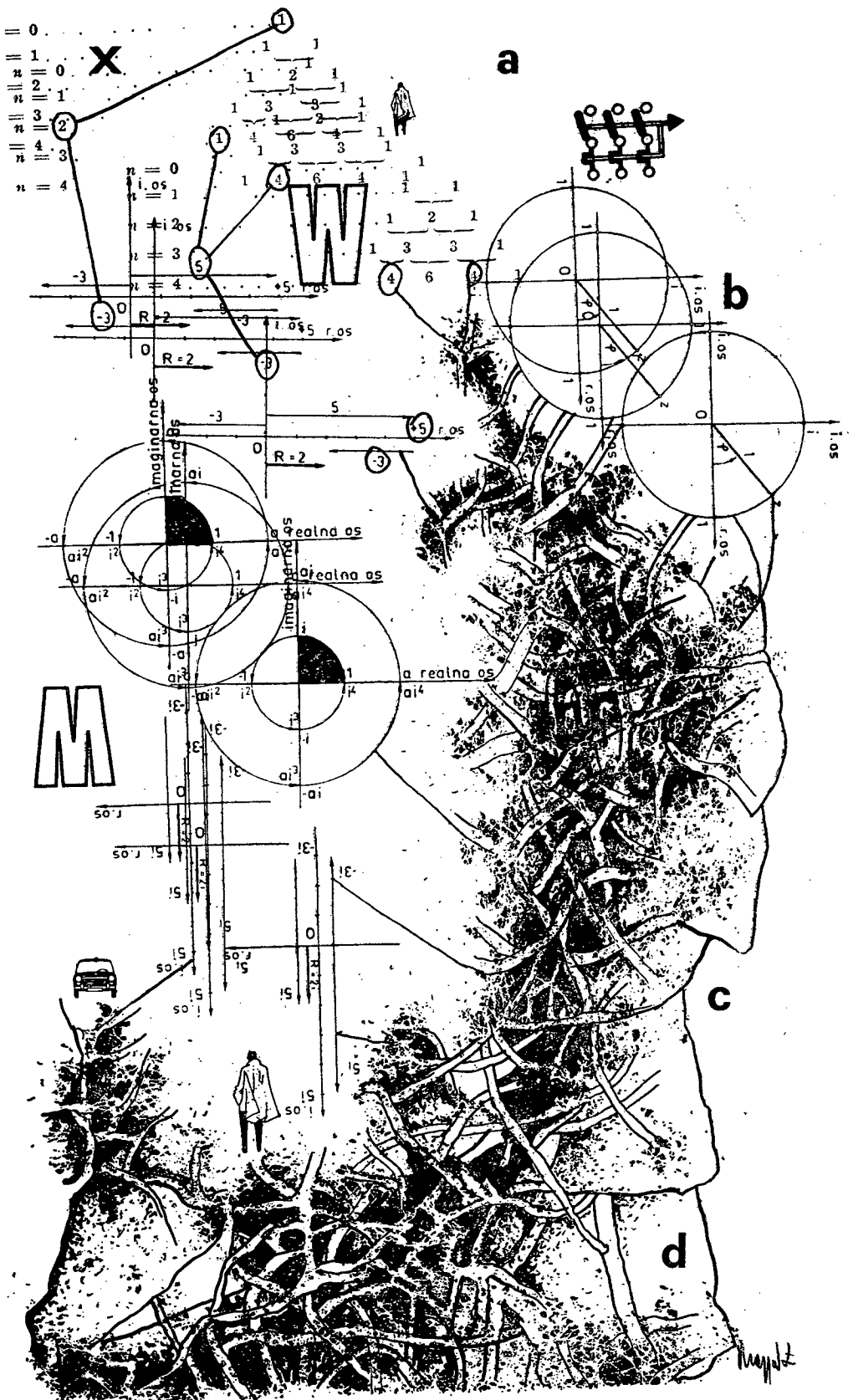
É B É

a

Y

szafelé, közben az asztalra egy kosár megszámozott gyufaszálat öntöttem. Összevissza kevertem a kis pálcikákat, veltük együtt a számok is keveredtek, így piros RIASZTÓ berendezésük különböző helyzeteket foglalt el, melyek majd a kellő pillanatban (talán) egyszerre fognak fellobbanni hangos sercegés mellett és a mennyezetig csapó narancssárga szín felmelegíti az egész szobát. Hét poharat már előre teli öntöttem füsttel, a többi üresen hagytam — ezekbe majd magától fog beszivárogni a végtermékek sokasága (A ROBBANÁS UTÁN).

M. Z. már hosszú ideje kitartóan egy pontba nézett — folytatódik az álom — Az egyenes végtelen hosszúságot érhet el, ugyanolyan öregséget egy kavics, ha az egyenest megszakítjuk, a kavicsot kettévágjuk — továbbra is beszélhetünk az előbbiekről. A háromdimenziós térben a kavics kiterjedése mindhárom irányban kicsi. Mozgásáról csak akkor beszélhetünk, ha a test külső hatására helyet változtat (X idő alatt Y távolságot tesz meg), de nem hagy olyan nyomot, mint például az űrhajó az űrben, vagy a csónak a vízen. (Vonalszerű a kavics vagy egy űrhajó sorsa, ha hosszú ideig nyomon követjük.) —befejeződött az álom—

Visszatérve a kísérlet második pontjához — M. Z. az asztalra erősített földgömböt körbefényképezte —, ez tízmilliárd kilométerről nézve egy KÉK papírra erősített pont — később a felvételek alapján a papír síkjába térképet készített. A Föld felszínét úgy ábrázolta, mint kétdimenziós felületet, ebből végül is az következett (a robbanás után), hogy az ábrázolás nem lett tökéletes. A felvételek is hűen bizonyítják, hogy a térképen nem mindenütt egyformán TORZ az ábrázolás. (A Föld felszínének térképe, mint görbült kétdimenziós felület.) Ez nem a gömb hibája, hanem az ábrázolásé. A térképen X-szer kisebbnek látszik minden, mint a valóságban. A gömb a síkon a TORZÍTÁS ellenére is áttekinthető. Felfedeztem a térkép második torzítását is: a valóságban egyenlő szögek a térképen különbözőnek látszhatnak! A tisztán látott vagy kiejtett öö (jaj) vagy ooo — bocsánat, nem történt semmi semmi semmi semmi — ez egyenlő az előbb említett semmibe csökkenő és a semmiből növekvő jelrendszerrel, így a kör a harmadik képsíkban eltér eredeti formájától és ellipszis alakot ölt.

Kacsalábon forgó váramba továbbra is kör alakú mozgást írt le minden jelrendszer. A térképről lefújtam a porszemeket és ezek a nagy viharban mindent kipontoztak (a harmadik jel a pontos időt jelezte, a soron következő pedig tetszőleges nagyságú aknamezőt hozott létre) — nem mertem két méternél tovább szaladni, amikor a látottaktól végigfutott rajtam a hideg pontokból összetevődő egyenese.

ISMÉT MEGÉRKEZTEM, URAIM, SOKÁRA, DE MEREM MONDANI, HOGY NEM JÁRTAM HIÁBA. OLY JÓ ÉTKET HOZTAM AZ ÉTKEK SORÁBA, MELYNEK SEHOL SINCS PÁRJA! (Éljen!)

»EZÉRT AZ ELEDELÉRT NAGY PRÓBÁT TETTEM ÉGY SZILAJ BIKÁVAL — HÉT NAP VEREKEDTEM VELE, KICSIBEN MÚLT, HOGY A FOGAM OTT NEM FELEJTETTEM, DE ODA SE NÉKI, CSAK LEGYŐZTEM! (Éljen!) NAGY NEHEZEN BŐRÉT LEVETETTEM, FEJÉT NYAKASTÓL LESZEDTEM, EZT A JÓ ELEDELT ABBÓL KÉSZÍTETTEM.

ITT TEHÁT A JÓ PAPIKÁS, URAIM! VEGYÉK EL TŐLEM. SZÉLES JÓ ÉTVÁGYAT KIVÁNOK MINDENKINEK ! ! ! (Éljen! Éljen! Éljen!)